

UZASADNIENIE

Apelacja powoda nie zasługiwała na uwzględnienie.

Niezasadne w szczególności okazały się zarzuty naruszenia prawa procesowego, poprzez dokonanie ustaleń faktycznych na podstawie pisma procesowego pozwanego z 27 września 2017 r., które nie zostało dopuszczone jako dowód, skoro pisma zawierające stanowiska stron, ewentualne zarzuty i wnioski dowodowe, nie stanowią środków dowodowych. Wprawdzie nie ulega wątpliwości, że pismo to złożone zostało po terminie do wniesienia odpowiedzi na pozew, niemniej zawarto w nim wniosek o wyrażenie zgody na tę czynność – zgodnie z art. 207 § 3 k.p.c. W aktach sprawy brak jest co prawda postanowienia Sądu rozstrzygającego ten wniosek, niemniej, skoro pismo nie zostało zwrócone, jak wymaga tego przepis art. 207 § 7 k.p.c. w przypadku pisma złożonego z naruszeniem art. 207 § 3 k.p.c., uznać należy, że wywiera ono skutki w toczącym się postępowaniu. Nie ma tym samym podstaw, by traktować pismo z dnia 27 września 2018 r. za niebyłe. W konsekwencji nie można było przy rozpoznaniu niniejszej sprawy pominąć zgłoszonego w tym piśmie zarzutu przedawnienia roszczenia, który okazał się skuteczny jedynie co do niektórych roszczeń. W apelacji nie podważono zaś prawidłowości obliczenia terminu przedawnienia w odniesieniu do roszczeń dotyczących poszczególnych licencji.

W pozostałym zakresie podzielić należy stanowisko Sądu Rejonowego co do tego, iż uprawnienia z rękojmi za wady sprzedanej rzeczy wygasły zgodnie z art. 568 § 1 k.c..

Słusznie wprawdzie podniesiono w apelacji, że ustalenia faktyczne mogą być dokonywane nie tylko na podstawie dowodów, ale również na podstawie domniemań faktycznych przewidzianych w art. 231 k.p.c. Zastosowanie tej instytucji pozwalało ustalić, w oparciu o bezsporny brak reakcji pozwanego na reklamację oraz pisemne stanowisko M. (...) and (...), że dostarczone powodowi wraz licencjami klucze dostępu obciążone były wadą. Brak jest jednak, zdaniem Sądu odwoławczego, podstaw, do wyciągnięcia dalej idącego wniosku, jakoby zaniechanie udzielenia odpowiedzi przez pozwanego oznacza podstępne zatajenie przez niego wady. Tylko zaś w takim przypadku, w myśl art. 568 § 2 k.c. nie doszłoby do wygaśnięcia roszczeń z rękojmi. Zdaniem Sądu bez zasięgnięcia wiedzy specjalnej nie jest możliwe jednoznaczne ustalenie, czy z uwagi na charakter kluczy do licencji będących przedmiotem sprzedaży wadliwość stwierdzona w piśmie M. była tego rodzaju, że dla podmiotu zajmującego się profesjonalnie obrotem w tym zakresie, musiała być wiadoma w chwili zawarcia umowy. W tym zakresie strona powodowa nie zgłosiła jednakże żadnych wniosków dowodowych, co uniemożliwiało pozytywną weryfikację zarzutu stawianego przez nią pozwanemu.

Nie ma też w rozpoznawanej sprawie podstaw do uznania, że spełnione zostały przesłanki kontraktowej odpowiedzialności odszkodowawczej, statutowanej przepisem art. 471 k.c. Podkreślenia wymaga, że w pozwie nie ujęto jakichkolwiek twierdzeń na temat szkody poniesionej przez powoda; brak jest ich też w piśmie procesowym z dnia 22 stycznia 2018 r., w którym powód wskazał na przysługujące mu uprawnienie do dochodzenia - na zasadach ogólnych - naprawienia szkody spowodowanej wadą fizyczną rzeczy. Bezskuteczność żądania opartego na przepisach o rękojmi nie oznacza automatycznie skuteczności roszczenia wywodzonego z 471 k.c. Przede wszystkim nie sposób utożsamiać szkody doznanej przez powoda wskutek sprzedaży wadliwych licencji z ceną uiszczoną z tego tytułu, tym bardziej, że powód korzystał z poszczególnych licencji przez okres od 1,5 roku do prawie 3 lat. O ile w przypadku uprawnień z rękojmi okoliczność używania sprzedanej rzeczy pozostaje bez znaczenia, to nie pozostaje już bez wpływu na wysokość ewentualnej szkody w kontekście odpowiedzialności odszkodowawczej.

Mając powyższe na uwadze apelację oddalono na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 ze zm.).

VIII Ga 435/18 8 listopada 2018 r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)